

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ جون ۲۰۲۱

## مکثی بر تعینات جدید "غنی احمدزی"!

یکشنبه - ۳۰ جوزای ۱۴۰۰ - کابل: شاید شما هم از طریق رسانه ها در جریان تعینات اخیری که در وزارت های داخله و دفاع دولت دست نشانده در یکی دو روز اخیر صورت گرفته قرار گرفته باشید، هرچند تغییر و تبدیل افراد در تمام سطوح در یک اداره می تواند عادی تلقی گردد، مگر با در نظر داشت وضعیتی که کشور ما در آن قرار دارد، همین امر عادی هم متأثر از یک امر غیر عادی می باشد. نکته ای که در یادداشت کنونی بدان اشاراتی صورت خواهد گرفت:

با عرض پوزش خدمت آقای "موسوی" از این که آدرس گفتار شان را دقیق تذکار نمی دهم، ایشان در یکی از نگارشات شان نوشته بودند: "این که اردوی تقریباً صد هزار نفری شاهی-جمهوری خاندان طلایی که تا حد زیادی نظم و قواعد عسکری در آن به بخشی از زندگانی افراد اردو مبدل شده بود، ظرف مدت کوتاه تقریباً یک و چند ماه، از هم فرو پاشید و تعداد منسوبان آن به ۲۰ ال ۳۰ هزار تن تقلیل یافت، کلاً متأثر از دو عامل می تواند بوده باشد. یا این که در این تجزیه و انحلال، نادانی، تکبر و خریّت مقامات حزبی و دولتی نوکران روس رول عمده داشته است و یا این که روسها با تطبیق آگاهانه و هدفمند ستراتیژی دفاع از وجب به وجب خاک، اردو را تجزیه و تقطیع نموده، اجزای پراکنده آن را در مقابله با مقاومت خود جوش مردم به نابودی سوق داد تا فرصت و زمینه اشغال افغانستان را برای خود مهیا بسازد"- نقل به مفهوم-

هموطنان گرامی!

وقتی انسان به اوضاع کنونی نظر می اندازد، علی رغم آن که موجودیت یک نیروی امنیتی بیش از ۳۵۰ هزار نفری خیلی بزرگ و حجیم به نظر می رسد، مگر این نکته را می باید در نظر گرفت که در صورت اتخاذ یک ستراتیژی نادرست از نوع نوکران روس و یا هم توطئه گرانه از نوع روسها، همین حجم و بزرگی نه تنها ضامن بقاء نخواهد شد، بلکه خودش اسباب سقوط را بیشتر فراهم خواهد نمود.

چنانچه در مقطع کنونی یکی از علایم کاربرد ستراتیژی غلط، همین تعینات غرض آلود، نا عاقبت اندیشانه و تفرقه افکنانه در وزارت های سکتور امنیتی کشور می باشد. به صورت مثال، در وزارت دفاع:

این که به کار آقای "خالد" نقطه پایان گذاشته شود، صرف نظر از این که از همان آغاز تا چه میزان انتخابش درست بوده و یا نادرست و ملاحظه کارانه، بر مبنای وضعیت جسمانی اش تصمیمی بوده درست. اما این که در عوضش

فردی از افراد متعلق به "عبدالمود" یعنی "بسم الله محمدی" گماشته شود، به هیچ صورت نمی تواند انتخابی باشد در جهت تقویت اردو آنهم در شرایط جنگی کنونی. زیرا:

\* نامبرده مطلقاً از اعتماد "غنی احمدزی" که ادعای "سرقومندانی اعلی اردو" را دارد، برخوردار نیست، در نتیجه تمام تصامیمش حتا اگر درست هم باشند، از جانب باند ارگ مشخصاً "غنی احمدزی" و "حمدالله محب" خنثی می گردند،

\*- از لحاظ شخصیتی، شخص "محمدی" انسانیت آلوده، رشوت خور و مختلس. یعنی زمانی که پای تأمین منافع خودش باشد، حاضر است تمام افغانستان را به یک شکم نان چاشت معامله نماید،

\*- از لحاظ نظامی و مسلکی، علی رغم آن که رتبه و نشان "سترجنرالی" را تصاحب نموده، مگر ظرفیت سوق و اداره یک تولى تقویتی را ندارد تا چه رسد به یک کندک و ...

\*- از اینها گذشته، انتخاب "ولی احمد احمدزی" یعنی فرد معتمد "غنی احمدزی" به مقام "لوی درستیز" یعنی بازوی عملی و اجرائی وزارت دفاع، بادر نظرداشت سوابق دشمنانه ای که بین "محمدی" و "احمدزی" وجود داشته و دارد، از قبل به معنای تبدیل وزارت دفاع به میدان جنگ وزیر و لوی درستیز می باشد.

در چنین شرایطی مسلم است که حاصل و بازده کار اینها به جز تشدید و تسریع سقوط ولسوالی ها و مراکز ولایات چیز دیگری نمی باشد.

تجربه نشان داده است که "غنی احمدزی" و باندش در کل، بیشتر از این که از طالب بهر اسند، از قوت گیری باند رقیب هراس و نفرت دارند، آنها به ده ها بار ثابت ساخته اند که حاضر اند از جانب طالب شکست را قبول نمایند، اما به هیچ وجه نمی خواهند، پیروزی طرف مقابل را مشاهده نمایند.

هموطنان گرامی!

بر مبنای همین تحلیل، می باید همه بپذیریم که نظام در آستانه سقوط کامل قرار گرفته و احتمال این که حاکمیت آگاهانه بخواهد طالب را بر ما حاکم گرداند نیز منتفی نیست، از همین رو بر همه ما لازم و حیاتی است تا به فکر دفاع از خود افتاده با تشکیل کمیته های دفاع از خود، برای روز های بد تر از این آمادگی بگیریم.

**مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!**

**سرکها ما را می طلبند!**